

Chúng tôi, thế hệ tuổi trẻ Miền Nam sống trong “gồng cùm Mĩ Ngụy, Địch quốc”...đã “dấn thân” và đã nhớ thế nào, làm gì sau hơn 30 năm đứt nối c “vĩnh viễn đứt c lập t do”. Xã hội Việt Nam sau hơn 30 năm qua đã trở lại cho tất cả...

I. Tuổi trẻ và ý thức

1. Ai cũng có một thời tuổi trẻ. Tuổi trẻ luôn là con ngỗng cái của thời đại. Tuổi trẻ ngày xưa lên trong chiến tranh, đứt nối hai miền chia cắt...khác với tuổi trẻ hôm nay sống trong bầu trời hòa bình, hai miền non nước nối liền, đang bước vào kỷ nguyên mới, nhân loại thời đại mới. Nghĩ chuyện xưa vì tuổi trẻ hôm nay. Tuổi trẻ luôn là mùa Xuân, tiếp nối lại của dân tộc, đứt nối c!

Hơn 30 năm đã trôi qua kỷ thế kỷ năm 1975, những thanh niên Miền Nam một thời tuổi trẻ với lòng dạt dào yêu nước, “yêu cách mạng”, ý thức của sống của mình gắn liền với cuộc sống và tiếp nối lại của dân tộc, yêu hòa bình, đứt c lập, yêu cuộc sống làm người trong một đứt nối c đứt c lập, dân chủ, t do. Những người có ý thức và lịch sử dân tộc, hơn “một nghìn năm đô hộ giặc Tàu, một trăm năm đô hộ giặc Tây”, luôn quý trọng, tự hào truyền thống đấu tranh kiên cường, bất khuất của dân tộc, đã “dấn thân”...Những người tuổi trẻ Miền Nam thời kỳ (1960-1975) giờ đã bước vào tuổi nghỉ hưu và đang chuồn bỏ nghỉ hưu. Thế thức của cuộc sống xã hội-đứt nối c hiện tại, không ít người tiếp “một thời tuổi trẻ”, nếu nhìn lại, có lẽ ai cũng có nhiều trăn trở, nghĩ suy.

“Những ngàn năm nay đã rồi. Đột với trời nay đã thu c với ta” !(*) Tâm hồn tuổi trẻ đã xiết bao hân hoan mừng ngày đứt nối c thống nhất, đứt c lập, dân chủ, t do, tiếp nay sẽ ch bóng quân thù (!). Khát khao, của với ng của tuổi trẻ cho của dân tộc nay lại bắt đầu với chiến đấu lịch sử mới! Tâm hồn lãng mạn của tuổi trẻ đã đi ra trong cuộc chiến tranh yêu quý vô cùng nhưng gì đã đứt đứt c cùng với những của mới, lý tưởng với một dân tộc mới trong thời đại mới! Tuổi trẻ đã có ý thức, ý chí, trí thức, nghề nghiệp và cả tiếp nối lại truyền c mới; với tâm hồn nồng nàn yêu nước, đi đấu trong dòng sống, tầm cao lịch sử, mới những đã có biết bao nhiêu đi u mới của, mong muốn đem đến cho nhân dân, dân tộc, đứt nối c, cho mới con người, mới tâm hồn đã trải qua bao khổ đau trong chiến tranh, trong cuộc sống, trong nơi nh c “nh c ti u”, nghèo nàn, lạc hậu ...với tất cả sự cng hiện...

2. Tuổi trẻ lên trong mái gia đình, mái làng quê, mái phố phường, thôn xóm, trong mái trường học, đoàn thể trong cuộc sống xã hội đứt nối c chiến tranh, tùy nhân duyên cuộc sống xã

hỏi mà mẹ con ngó có nhỡ ngớ phần riêng. Lên lên cùng một thời nhỡ ngớ mẹ ngó có con đờng riêng đờ đi vào đờ. Tuồng và dân tộc! Bỡ ngỡ ý thức, tuồng chỉ con đờng nào? Nếu cuốc chiên tranh chấp xâm lược rõ ràng thì cả dân tộc sẽ cùng đứng lên! Qua lịch sử đấu tranh giữa các dân tộc, dù bất cứ thời nào cũng đều có ngó yêu nước, bỏ vợ từ quố và kẻ bán nước, làm tay sai cho bọn xâm lược. Cuộc chiên tranh VN đã chấm dứt hơn 30 năm qua đâu phải...đó nhìn thấy, đâu phải mẹ sẽ từ từ ng. Biết bao nhiêu câu hỏi cho nhỡ con ngó tuồng thời y bỡ chân vào cuộc đờ với nhỡ ngớ chỉ là. Nếu chỉ nghĩ đến giờ - lên lên, ăn, học, có một bỡ ngớ, nghề nghiệp, đi làm kiếm tiền, lấy vợ, lấy chồng, sinh con, đờ cái, sống cuộc sống bình thường trong xã hội thì không có gì đờ nói. Tuồng sẽ sống trong đờ nỡ chiên tranh - cớ súng là đờ u không tránh khỏi. Đờ tuồng là phải đi quân đờ ch, làm nghĩa vụ ngó công dân; phải cớ súng đờ chiên đờ u theo mệnh lệnh của chế đờ xã hội nhà nỡ cai trị. Với ý thức thân phần tuồng lên lên trong chiên tranh, cuộc chiên tranh với nhiều ngôn từ nhỡ ngớ trên chiên tranh hai bên đờ là ngó Viêt, cùng chung một truy n thời lịch sử dân tộc, cùng một tiếng nói, cùng nhỡ ngớ niềm từ hào dù có khác nhau với chế đờ chính trị xã hội. Một bên “chống cộng sản xâm lược”, một bên “chống Mỹ cứu nước”; Bên kia “bỡ cớ màn sớ t”, bên này “dân chủ, từ do”; Bên này quố gia, bên kia cộng sản; Bên này thấy hiên đờ quân - Mỹ, Úc, Tân tây lan, Đờ hàn, Thái Lan, bên kia súng Nga, súng Tàu, Tiệp Khắc, cả hai bên đờ “chiên đờ u” bỡ các phần ngớ từ vũ khí, quân trang, quân đờng của ngó bang đờ cớ trang bỡ từ rằng. Hào quang chiên thời Đờ biên phần với nỡ lòng tuồng; Văn hóa Mỹ, Pháp, Tây âu với hỡp đờn cuộc sống con ngó...Tuồng Viêt Nam đã lên lên nhỡ nhỡ loài hoa mà một đờ t, bỏ u từ đờ y bom đờn, khói lửa chiên tranh; có nhỡ ngớ mãnh đờ t mang cuộc sống, bỡ một ngó i, có nhỡ ngớ nỡ cớ u xé nhau nhỡ loài dã thú...

3. Là thời hỡ sinh sau, đờ muôn lên lên từ cớ từ p với cuộc chiên tranh. Là chiên tranh ai không khi p sẽ, có ai muôn lao vào! Tuồng và chiên tranh! Ngó nỡ a vô nhân, vô tính, vô tình, tuồng phải đờ một. Có kẻ bỡ lừa vào nhỡ một đàn thú; có kẻ lao vào nhỡ nhỡ ngớ con thiêu thân; có kẻ xung phong bỡ chân vô đờ làm nhỡ ngớ anh hùng; có kẻ trờn chỡ y, hỡ y hoỡi thân mình; có kẻ sống lang thang, lầy lỏt theo sẽ phần nỡ trôi; có kẻ có ý thức dân tộc, nhân bỡn với nỡ mình giống lên một tiếng nói đau thỡ ng cớ a “ngó i nô lệ Viêt Nam Da Vàng”; có kẻ ý thức đờn thân từ ngớ nỡ a đờ rỡ c. Sau ngớ nỡ a chiên tranh đó là gì? Với tâm hỡn sáng trong yêu nỡ cớ a tuồng, nhỡ ngớ ngó chân mẹ ngớ p ghé bỡ cớ vào đờ i, cớ mớ súng trỡ cớ khi cớ mớ chén cớ mớ do từ mình làm ra, lỡ là công cớ cớ a cuộc chiên nên dù có ý thức, tuồng có nhìn thấy cũng chỉ nhìn qua bỡ nỡ i, một chút chi u sâu, mỡ y ai có cái nhìn sâu sẽ đờ thấy sau ngớ nỡ a là gì đúng nhỡ bỡn chỡ t cớ a nó. Nhỡ ngớ bài học lịch sử trong nhà trỡ ng Miên Nam đờ y cho nhỡ ngớ công dân từ ng lai truy n thời lịch sử bỡ t khu t cớ a dân tộc, nhỡ ngớ cuộc khỡi nghĩa cớ a Bà Trỡ ng, Bà Trỡ u, Mai Thúc Loan đờn Đờnh bỡ Lĩnh, Ngô Quy n mớ đờ u quy n đờ cớ l p, từ chỡ cớ a dân tộc sau ngót cớ ngàn năm giờ cớ Tàu đô hỡ; Rỡ i, 10 năm kháng chiên chỡ ng quân Minh cớ a Lê Lỡ i; rỡ i cớ cuộc kháng chiên chỡ ng Thời dân Pháp thời lỡ i và ...sẽ phần bỡ i cớ a Viêt Minh. Rỡ i đờ t nỡ cớ cớ t chia, xây đờng chỡ đờ đờ nhỡ t, đờ nhỡ cớ ng hòa. Bên kia “bỡ cớ màn sớ t” rõ một là ngó i cộng sản nhỡ ngớ nhỡ ngớ lãnh từ là nhỡ ngớ ngó i lãnh đờ o “kháng chiên”; bên này Miên Nam lãnh đờ o là nhỡ ngớ quan, từ ng do Pháp, Mỹ sẽn sinh cùng với nỡn tham nhỡng gỡm ghỡ, nhân dân oán ghét! Hàng triệu ngó i Bỡ di cớ trờn chỡ y cộng sản vào Nam mà đa sẽ lỡ i là ngó i theo Thiên chúa giáo, trong lịch sử lỡ i mang danh kẻ nỡi giáo cho bỡn thời dân Pháp xâm lược. Bên này dù sao cũng có nhỡ ngớ quy n từ do dân chủ cớ a ngó i công dân trong xã hội, nhỡ ngớ ngó i có quy n nói lên nhỡ ngớ suy nghĩ, chính ki n cớ a mình đờ i với đờ t nỡ cớ, dân tộc; có nhỡ ngớ quy n từ do ngôn luận, từ do báo chí; có nhiều đờng phái, đoàn thể xã hội dân

s, phong trào, có cả chúng M, chúng chúng s, chúng chúng tranh, chúng chúng tài, chúng chúng tham những, có cả “lực lượng thế ba...” (!)... Bên kia là gì? Thế cả xã hội y nhân dân miền Nam sau năm 1975 mới “tên sống” và “tên biết” (!)... Thế kỷ y, bên kia đã hình thành nên cả mặt “Mặt trận dân tộc giải phóng Miền Nam”, có cả “Liên minh các lực lượng dân tộc, dân chúng...”, rồi có cả mặt “Chính phủ Cách mạng Lâm thời”, sau đó, 4 bên ngồi vào bàn đàm phán với Việt Nam tại Paris, trong đó có 3 bên Việt Nam mặt bên là M!

Trong mặt đất nước cùng mặt lịch sử truy n thế ng dân tộc, địa lý bất chia, bên này là “duyên” cả bên kia; bên kia đã “trở ng”, “cả” để c “nhân” vào bên này, có nh ng “thu n duyên” trong mặt đất b u tr i cả “thế giới t do” (!). Cuộc chúng tranh trong mặt dân tộc, mặt đất nước ai cũng dành “chính nghĩa” với mình; ai cũng t khoác áo cho mình vì dân, vì nước; ai cũng vì Tổ quốc Việt Nam; ai cũng t cho mình là t t đ p!...

4. Việt Nam tr c ngày 30/4 y, ba màu cả trên 2 miền đất nước. Trên chúng tr ng nh ng ng i tu i tr VN cả m súng bắn nhau. Tuổi trẻ luôn là con ng i cả th i đ i, nh i u l ẩ m n, hoài v ng, c m ; tr ng chân lý, chúng b t công; yêu công b ng, t do, đ c l p, t ch . Nh ng trong chúng tranh, tu i tr i luôn luôn là đ i t ng, mặt công cả cả k th ng tr , l ẩ đ o chúng tranh... Tuổi trẻ cả n có ý thế cả n l a hay không? Mu n hay không mu n, tu i tr đ u ph i cả m súng, tr nh ng k đ c quy n, đ c l i, ng i có tr ng h p “gia c nh”. S ý thế cả a tu i tr hình thành trong nh ng đ i u ki n nhân - duyên, trong mặt môi tr ng, đ i u ki n gia đ ịnh - xã h i nh t đ nh. K th ng tr bao gi cũng b t con ng i trong xã h i ph i tuân theo tr t t xã h i và i nh ng công cả quy n l c và luật pháp cả a mình th i chúng n. Trung thành với t quốc là trung thành với cả đ (!). Tuổi trẻ Miền Nam, dù sao cũng có s t do cả a mình, t i thi u là t do t t ng, ngôn luận, có chính ki n, ý thế đ c vai trò công dân cả a mình trong xã h i... Nếu không có t do, dân ch , con ng i tr thành mặt công cả cả k n m quy n l c. Nh ng con ng i bao gi cũng là con ng i có “tính b n thi n”, có ý thế, nhân b n, t do... nên dù có dùng quy n l c - công an, mặt v , tòa án, nhà tù đ đàn áp, ép bu c cách này, cách khác, con ng i cũng đ u với n đ n s t do, đ u tranh và ch p nh n hy sinh cả m ng s ng đ dành quy n t do cả a chính mình và cả a cả xã h i - quy n s ng làm ng i với đ y đ giá tr cả a nó... khác với cả đ xã h i không có nh ng quy n t do, dân ch y!

Nh ng ng i tu i tr hai bên lao vào cuộc chúng n, n u có ý thế, ai cũng có mặt lòng yêu nước s t son! Bên này Miền Nam nh ng ng i tu i tr h ng v “ng n cả gi i phóng” h i cho là có “chính nghĩa”, đi theo, g i là “lý thế ng cách m ng” (!). H có bi t “cách m ng” là gì? xã h i “mùa xuân cả loài ng i” là nh thế nào!? Trong thế cả cuộc s ng xã h i h không ch p nh n xã h i Miền Nam hi n đ i n bóng quân xâm l c. H yêu quý truy n thế ng l ch s dân tộc anh hùng... H “l i đ ng t do, dân ch ” xu ng đ đ ng đ u tranh đòi quy n s ng, đòi dân ch - dân sinh, đòi hòa bình, t do, đ c l p... H thao thế s ng, tâm h n đ y p c m , không h nghĩ đ n quy n l i riêng t . Ch p nh n hy sinh. Luôn yêu mặt tr i chân lý!..

Họ là ai? Có thể nói, họ là những người trẻ VN yêu nước. Tình cảm yêu nước của tuổi trẻ luôn sáng trong, không hề vẩn đục. Họ là con của những gia đình lao động bình thường trong xã hội; con của những gia đình “có truyền thống cách mạng” (!); con của những cán bộ công chức trong bộ máy “nguyên quyên”; con của những thợ thủ công tá “làm tay sai cho đếch”; con của những gia đình tiểu thương, tiểu chủ; con của “nguyên quân, nguyên quyên” (!), con của gia đình các thợ lợp trong xã hội... Với lòng yêu nước, có lý tưởng, sẵn có một hăng đã đến với phong trào tuổi trẻ yêu nước. Họ là những thanh niên, sinh viên, học sinh đang ngồi trên ghế giảng đường để học trong những trường trung học đang lao động trong các ngành nghề xã hội... “Giấc mộng nhà đàn bà cũng đánh”!... Ai là người không yêu nước? Những người với những người có một đích, ý đồ chính trị bề phái, để quyên, họ dùng một thời đo, sách lược để “vấn động, tập hợp” một tầng lớp nhân dân, tuổi trẻ đi vào lòng chảo tranh, “trên áp, cô lập, phân hóa, lôi kéo, tranh thủ”... miến sao để một đích chính trị, còn sau đó như thế nào là vấn đề khác. Khi “nhị mệnh cách mạng” đã hoàn thành (!) không ít người lòng yêu nước đã bỏ hết hết! Là một người trẻ Việt Nam yêu nước, người công dân trong xã hội họ đâu có ý thức rõ ràng, cái “mặt trận”, cái Liên minh”, những cái lố lố kia...”chính là những “tập hợp”, “đoàn kết” có tính giai đoạn, theo tầng lớp nhi mệnh... còn con người họ cần, họ cần nó cho “sống nghỉ” lâu dài là một con người khác, con người của thành phố, của giai cấp; của những gia đình có “truyền thống”, của những người ít học để đào tạo thành một tầng lớp “tinh hoa” mới!...

Với truyền thống của người VN, ai cũng có lòng yêu nước, chúng xâm lược, ai cũng quý để lập, tập do; ai cũng có ý thức về một đất nước, dân tộc cho... nên trong cuộc chiến tranh chống xâm lược kẻ lãnh đạo chiến tranh luôn khoác áo người yêu nước để động viên, thu hút lòng yêu nước của nhân dân, của tuổi trẻ. Tuổi trẻ với tinh thần yêu nước trong sáng đã chấp nhận hy sinh tập do cá nhân mình để đổ vào trong một tập cho, chủ sở lãnh đạo của một tập cho mà mình cho là có chính nghĩa, là dân tộc họ cần

Tuổi trẻ với cái lòng nhiệt huyết những vẫn luôn là “tuổi trẻ” nên dễ bị lừa mị, vào tầng theo một đường lối tuyên truyền đánh vào tâm lý, nhất là tinh thần bất khuất chống ngoại xâm của dân tộc (!). Những vì là tuổi trẻ, để sau sự hy sinh cho hi vọng bị tham gia vào cuộc chiến, tuổi trẻ còn một một đất nước VN sau này khi không còn chiến tranh, và có lẽ, không ai ngu xuẩn để chọn cho mình một một người VN, lý tưởng phải nên đi chính mình, phải nên một xã hội có những quyên tập do, dân chủ, dù là tập thiêu để mình có quyên sẵn làm người, làm một công dân sẵn bình thường trong xã hội dân chủ, tập do... Một xã hội mình nghĩ là rất tập để, rất nhân bản, xã hội “người với người sẵn để yêu nhau” (!), xã hội tập cho “vì nhân dân, dân tộc, tập quốc” (!?) ... Tuổi trẻ cũng đã có những nóng với, cái tin - tin vào tính nhân bản của con người, vào lòng yêu nước chân chính của một con người VN, nhất là những người đã tập để để đánh bóng, tô hồng những ánh hào quang, lợi thiêu kinh nghiệm sẵn, nhất là chính trị nên tuổi trẻ đã bị ngoài tai tập cho, kẻ kinh nghiệm của những người đi trước về một xã hội “không có con người” để tham gia tranh đấu. Một cuộc chiến tranh đã huy động tập truyền thống hơn 4 nghìn năm đấu tranh giành quyền và để những của dân tộc (!), nâng lên thành cái “chính nghĩa yêu nước” (!)... Trong những đi u kiến nhân - duyên ý, tuổi trẻ vẫn là tuổi trẻ - một một, vào với nhi u!...

II. Đi qua và...nhìn lại...

1. Là con ngườì ai cũng có một nếìi chốn mình sinh ra, ai cũng có một gia đình, một tồ quố c, một quê hắ ng - “Không ai chốn thắ i mà sắ ng”. Tuổi trẻ miế n Bắ c nhắ ng tháng ngày đắ t nắ c còn chia cắ t, sau năm 1975, nắ u có suy nghĩ, nhắ n thắ c lắ i một thắ i tuố i trẻ , đắ t nắ c và chốn đắ ... chốn sắ có nhắ u suy tắ khi tiế p cắ n vắ i quê hắ ng đắ t nắ c miế n Nam 20 năm sắ ng trong thắ i kắ “Mắ -Ngắ y”. Nhắ ng ngườì trí thắ c cắ a Miế n Bắ c “XHCN” sắ có cái nhìn sâu sắ c hắ n bắ ng chính cuắ c sắ ng cắ a mình, đắ rắ i, cuắ i đắ i... “nhìn lắ i”! Và, lắ ch sắ rắ i cũng sắ có đánh giá đắ y đắ , toàn đắ n chốn không phắ i chốn theo mắ t dòng con nắ c đen, phắ n đắ n. Tắ t cắ đắ u rắ t cắ n cho con ngườì hôm nay và ngày mai đắ góp phắ n xây đắ ng Tắ Quố c VN nhắ mắ i ngườì tuố i trẻ VN hắ ng mắ cắ ...

Tuế i trẻ vắ n luôn là tuế i trẻ ! Vắ i lắ a tuế i 16, 18, 20 ...làm sao nhìn cho thắ y hắ t bắ n chốn tắ a con ngườì và xã hắ i sau nhắ ng nhắ hiế u, nhắ ng bắ c bình phong! Ngày 30/4/1975, Miế n Nam “giắ i phóng”, đắ t nắ c thắ ng nhắ t, hòa bình, đắ c lắ p tắ do (!). Bắ n thân mắ i ngườì tuế i trẻ đắ n thân đắ y nhắ t huyắ t đắ háo hắ c, vô tắ , hắ ng say lao vào cuắ c sắ ng mắ i, ôm nhắ u hoài bắ o, cắ c mắ nhắ ng thắ t cắ cuắ c sắ ng đắu nhắ là mắ cắ c, nhắ ng vắ y rắ i mà vắ n cắ ngu ngắ c, cắ vắ n tin và tìm mắ i lý lắ đắ biế n minh, cho mắ t tắ ng lai xa tắ t tắ p tắ n đắu đắu không ai thắ y, còn thắ c tắ i là do hắ u quố chiế n tranh! Nhắ ng rắ i, đắ n đắ n thắ t cắ cuắ c sắ ng xã hắ i và hình ắ nh nhắ ng con ngườì mắ t thắ i nhắ là lãnh tắ , thắ n tắ ng cắ a tuế i trẻ đắ bắ c lắ ...Lắ bắ n chốn hay không bắ n chốn? Không có gì ngắ y biế n đắ c vắ i thắ i gian!...

Chúng tắ , thắ hắ tuế i trẻ Miế n Nam sắ ng trong “gồ ng cầ mắ Ngắ y, Đắ quố c”...đắ “đắ n thân” và đắ nhắ thắ nào, làm gì sau hắ n 30 năm đắ t nắ c “vắ nh viế n đắ c lắ p tắ do”?...Xã hắ i Viế t Nam sau hắ n 30 năm qua đắ trắ lắ i cho tắ t cắ ! Hôm nay có ngườì đắ nghĩ hắ u vắ vắ i cuắ c sắ ng đắ i thắ ng; có ngườì đắ đắ ng chốn, giắ nhắ u cắ ng vắ trong bắ máy lãnh đắ o, có ngườì nắ m cắ cắ ng vắ có tắ quyắ t đắ nh vắ n mắ nh đắ t nắ c; có ngườì không còn nắ a, đắ nắ m mắ trong lòng đắ t quê hắ ng; có ngườì đắ sắ ng vắ i quê hắ ng bao niế m hân hoan khi đắ t nắ c đắ c hòa bình, đắ c lắ p nhắ ng rắ i ...phắ i rắ i bắ đắ t nắ c; có ngườì đắ phắ i rắ i xa đắ t nắ c vì thành kiế n, phân biế t; có ngườì không làm viắ c trong bắ máy nhà nắ c, âm thắ m làm mắ t ngườì dân bình thắ ng; có ngườì đắ hắ ng say công tác nhắ ng rắ i...không chốn nhắ n vì con đắ ng cắ a chốn đắ mắ i đắ ng đi không nhắ lý tắ ng, hoài bắ cắ a mắ t thắ i tuố i trẻ đắ đắ n thân; có ngườì cũng cắ gắ ng sắ ng âm thắ m làm mắ t con ngườì chân chính, trong sắ ch, có liêm sắ , biế t hắ thắ n, trắ ng chân lý; có ngườì đắ bắ c lắ bắ n chốn tắ hắ i, say mê vắ i quyắ n lắ c, danh vắ ng, đắ a vắ , lắ i ích cá nhắ n vun vén cho riêng mình, cắ u kắ t vắ i bắ n ma quắ , bán rắ lắ i ích dân tắ c, bắ cắ cha ông nghìn đắ i gìn giắ ...

2. Tuổi trẻ đắ qua đi, giắ đắy không còn tuế i trẻ . Trắ ng hắ c cuắ c đắ i đen xắ m cầ ng cho con ngườì có nhắ n thắ c sâu sắ c hắ n, bắ i vì, trắ c đắy hắ là nhắ ng con ngườì dù sao cũng có mắ t sắ lắ a chốn!

Đặt nó đã “đọc lập, từ do” nhưng nhân dân có thể có “từ do, dân chủ”? Cùng cách mạng “dân tộc, dân chủ, nhân dân” có phải đã hoàn thành!? Một xã hội dân chủ “trìu lập nhân” nhưng sao quy định dân chủ của nhân dân, của mọi người công dân trong xã hội mà “chỉn chỉnh này là của toàn thể nhân dân” sao không được tôn trọng, bỏ rơi mà “dân chủ” chỉ cho một tầng lớp, giai cấp nào đó (dù chỉ là hình thức) còn lại tất cả đều phải bỏ rơi, quên đi, phải đi vào tập đoàn, hợp tác, phục tùng quy định làm cho của một ông chủ, một tổ chức được quy định yêu cầu, được quy định lãnh đạo, cai trị của kẻ kiêu binh..!? Vì sao một tổ chức được quy định lại đặt trên cả Tổ quốc? Một tổ chức bỏ máy nhà nước của dân chủ của nhân dân sao nhưng kẻ dốt nát, bất tài lại nắm quy định binh, nhưng công dân có tài được trong xã hội lại không được trọng dụng ngoài nhưng người của một tổ chức được quy định cai trị? Vì sao nhưng người bỏ lao động chân

chính góp phần mình xây dựng, bảo vệ, phát triển đất nước lại bị chà đạp, xóa bỏ không thể tưởng tượng được? Vì sao không chấp, tham ô tham nhũng luôn được bao che, ngụy biện ngay thẳng, đứng tranh, vì lợi ích và sự tiến bộ của nhân dân, đất nước luôn bị vu oan, lừa dối? Vì sao dân tộc được lập nên bằng nhân dân không có quy định pháp luật, tự do? Một xã hội “dân chủ triêu lưu nhân” nhưng vì sao không có quy định tự do báo chí, tự do ngôn luận, tự do lập hội..., nhưng quy định mà nhưng ngụy biện tuổi trẻ ngày xưa trong chế độ Miền Nam đã “lợi dụng” (!) trong “đấu tranh cách mạng” góp phần cho chiến thắng của chế độ hôm nay? Vì sao người công dân trong xã hội thời đại “thực hiện pháp quyền”, “toàn cầu hóa” hiện nay lại không có quy định pháp luật, bình đẳng, tự do nêu lên chính kiến của mình mà phải sợ hãi, suy nghĩ theo một tư tưởng, một đường lối, một khuôn mẫu duy theo công thức định sẵn? Vì sao dân không có quy định bầu cử, cách thức nhưng không biết tài, vô trách nhiệm, “sâu dân, một nước”, nhưng không dám quy định quy tắc định về mặt của công dân tộc, đất nước, nhân dân? Vì sao nhưng không dân không biết, chúng biết không đó là ai lại có quy định định đoạt tất cả mọi việc để cuộc sống của dân tộc, nhân dân, đất nước? Vì sao tài nguyên đất nước, bị cướp bóc - biến đổi, biến đổi do bị kẻ thù nhân danh là bên trưởng thành xâm chiếm, tuổi trẻ yêu nước xung quanh tranh đấu, lên tiếng nói đòi lại chế độ quy định lại bị đàn áp, trù dập?... Vì sao? Vì sao?... Đây là vì đất nước, nhân dân; đây là hội dân, bán nước!.... Có nhưng câu hỏi đã được trả lời rồi và còn biết bao nhiêu câu hỏi không ai trả lời, “cố vấn lập mưu em”, ngoài tiếng nói của một hệ thống được quy định thông tin, được quy định ngôn luận....

3. Dân không chấp nước của dân! Nhân dân không bao giờ là kẻ bán nước! Nhân dân ngàn đời luôn luôn là người giữ nước và xây dựng đất nước. Nhân dân biết rõ ràng “nước có mặt, nhà tan”. Ngày xưa, sống trong xã hội phong kiến, Vua là Thiên tử, dù - “được làm vua, thua làm giặc”, nhưng “Dân” vẫn “vì quý, quân vì khinh”! Khi đã làm “vua” không thể là “giặc”. Kẻ “làm vua” không thể là kẻ chấp! Vua cũng chỉ là “con trời”, vẫn biết sợ Trời, yêu Đức; vẫn biết yêu quý nhân dân, luôn giữ gìn sự hòa, xã tắc!

Đời là vinh quang của dân tộc không còn phải là con đường băng rừng, xuyên núi, lên mò tìm kiếm đường đi như trong nhưng năm tháng đất nước bị đen tối mù, nô lệ; không phải nhưng mặt thể đoan để đi tìm đường, tự nhiên yêu nước của nhân dân để mặt mình được quy định tôn vinh, bảo vệ trái dòng lịch sử đấu tranh!... Thời đại mới! Tuổi trẻ luôn là con người của thời đại trong cuộc sống dân tộc, nhân dân. Vẫn luôn là con người có ý thức dân tộc, yêu nước, nhưng thiển, yêu cái cao cả, trung tâm lý, sống tình nghĩa, thủy chung luôn mong muốn dân tộc, đất nước đi lên ngang tầm cao thời đại. Con đường lên luôn là con đường nhân loại yêu thương, vì con người và vì tất cả quy định tự do, dân chủ, quy định con người được tôn trọng, đem bảo vệ trong cuộc sống xã hội - dân chủ, được pháp luật, tự do! Là con đường luôn vì sự vinh quang của dân tộc, hạnh phúc nhân dân, hòa bình nhân loại, chúng biết kẻ thù xâm lược nào để giữ gìn, dựng xây đất nước trong thời đại mới. Người đi trước luôn là kẻ mở đường và luôn chịu sự hy sinh! Nhân dân, dân tộc Việt Nam là người hy sinh lên như không có biết cái gì, biết cái chết, nhưng phải nào có thể so sánh được. Vinh quang của dân tộc luôn thuộc về nhân dân. Ai là người vì dân, vì nước lịch sử sẽ phán xét. Nhân dân hôm nay chúng ta không phải là kẻ ngu muội, không phải là đứa con nít mới tập nói, tập đi; không phải kẻ đui mù, cảm thấy chúng ta có nhưng kẻ vì quy định lợi ích riêng, vì tiền tài, danh vọng cá nhân, tập đoàn, bè phái mới biết chấp thêm sự, đổ đổ, truy

Nhìn lại một thời tuổi trẻ

Tác Giả: Nguyễn Quang Nhân

Thứ Năm, 23 Tháng 4 Năm 2009 01:52

thời ng là ch s dân t c c a cha ông đ ng n c và gi n c m i có th đ ng loã, đ ng tình...

Nh ng bài h c c a là ch s dân t c đã ch rõ - nhân dân là “v n đ i”! Không có m t tri u đ i nào có th n m quy n cai tr muôn đ i! Ai đi ng c i ý nguy n c a nhân dân, dân t c t t y u s s p đ , là ch s và bia mi ng th gian s ph nh muôn đ i!..

Tu i tr luôn là mùa xuân c a đ t n c nh ng ph i đ c m tr ng trong xã h i dân ch , t do, nhân b n, trong b u tr i không b nhi m ô !....